

ISTEN HOZOTT!
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. DECEMBER 31.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.

Lectio: Máté 14,22-33. v.
Textus: 2Móz 13,20-22. v.
Énekek: 228/1-4; 90/9; 261/1; 278/1-2+7-8; Hűséged végtelen...

OLVASMÁNY: Máté írása szerinti szent evangélium 14. részének 22-33. verse:
„Jézus ezután nyomban kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot. De miután elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magánosan imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott. A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hanyódott, mert ellenszél volt. A negyedik éjszakai őrváltáskor odament hozzájuk Jézus a tengeren járva. Amikor a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megmentenek, azt mondták, hogy kísértet, és ijedtükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: „Bízzatok, én vagyok, ne féljete!” Péter ekkor így szólt hozzá: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vizen.” Mire ő így szólt: „Jöjj!” Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vizen, és Jézus felé ment. Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: „URam, ments meg!” Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” És amint beszálltak a hajóba, elült a szél. A hajóban levők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: „Valóban Isten Fia vagy!”

Igehirdetés előtti imádság:

Mennyei Édesatyánk, dicsőséges, szent Istenünk! Te voltál Teremtőnk, Te vagy Gondviselőnk! Tőled jött ebben az évben is minden jó ajándék, derű, vigasztalás, megtartás. Áldott légy Istenünk, hogy megérhettük ezt a napot!

Kérünk, hallgasd meg imádságunkat, akkor is, ha az tele van hálával, de akkor is, ha tele van a megtört, megszaggatott szív fájdalomával. Hallgasd meg könyörgésünket, amikor nem a múltért tudunk most igazán hálát adni, mert a jövőtől való félelem szorongatja lelkünket.

Örömben és bánatban, békében és háborúságban is szükségünk van a Te áldott szavadra, Igédre, kegyelmedre. Ezért kérünk, engedd, hogy Szentlelked által a mai napon is kereshessük és megérthessük a Te akaratodat! Tedd a lelkünket alkalmassá, nyitottá Igéd, vezetésed, útmutatásod meghallására, és annak elfogadására.

Imádkozunk azokért a szeretteinkért, barátainkért, ismerőseinkért, de a számunkra ismeretlenekért is, akik nem vágnak ma Veled találkozni. Kérünk, juttasd el hozzájuk is Igédet, hogy megtalálhassanak Téged és a Te békességed! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Mózes 2. könyve 13. rész 20-22. verse:

„Azután fölkerekedtek Szukkótból, és tábort ütöttek Étámban, a puszta szélén. Az ÚR pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel meg tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép előtt.”

Szeretett Testvéreim!

Régi, kedves köszöntés volt ez: Isten hozott! Az érkezésed kedves, mert Isten őrzött, hozott el idáig! Itt állok az üres templomban, de lélekben testvéri közösségben, most hadd hangozzék mindannyiunk felé: Isten hozott!

Isten hozott el az esztendő végére! Isten hozott idáig, hogy megérhessük december 31-ét is az Úr 2020. évében. Adjatok hálát Istennek, adjunk hálát Istennek, hogy megérhettük ezt a napot!

A bibliai részlet, amit felolvastam, Izrael népének az Egyiptomból való szabadulásáról szól. Ekkor indulnak arra az útra, amely majd több mint 40 évig tart a pusztában, míg végül elérkeznek az ígéret földjére, Kánaánba.

Csak most indulnak el még a hosszú útra. Nagyon sok van előttük. Még nem sejtik, hogy mennyi küzdelem lesz ezen az úton.

De nagyon sok is van mögöttük: Egyiptom minden nyomorúsága. A rabszolgaság évszázadai. A fiúgyermekük legyilkolásának évtizedei. A tíz jel, tíz csapás, amiben meg kellett nekik is látniuk, hogy az ÚR, az ő Istenük hatalmasabb minden más istennél.

Igen, amikor elmondhatjuk: Isten hozott, akkor már van valami mögöttünk. Isten hozott – abból, ami mögöttünk van.

Isten hozott az elmúlt évből, a mögötted lévő életszakaszból, a mögötted levő életedből! Amiben sok hála, magasztalásra indító esemény is volt. Áldjuk érte a Mindenható Istent, mennyei Atyánkat.

De mögöttünk ebben az esztendőben is volt sok keserű dolog is. Volt benne bűn. Volt benne félelem. Volt benne fáradtság. Volt benne munka. Lehetett benne betegség. Lehetett benne csalódás. Lehetett benne gyász. Megpróbáltatások. Amik részben talán mögöttünk vannak, s részben most is benne vagyunk.

Van, aki úgy tekint vissza erre az évre, hogy tele van a szíve hálával. Van, aki úgy tekint vissza erre az évre, hogy tele van a szíve keserőséggel. Van, aki úgy tekint vissza az évre, hogy tele van a szíve szégyennel. Szégyennel, ami történt, vagy éppen azért szégyennel, mert nem hitte el, hogy Isten meg fogja segíteni.

Isten hozott! Mindazzal, ami mögöttünk van. Amit most végigtekinthetünk, és amit letehetünk Isten elé. Uram, itt vagyok mindazzal, ami mögöttem van. De elhoztál a mai napig. Neked köszönöm meg, hogy a mai napot is megérhettem.

Isten hozott, mert ő vezetett, ő tartott meg. Az pedig, hogy ma, az év utolsó napján is istentiszteleten vagyunk lélekben együtt, és olvassuk, hallgatjuk Isten Igéjét, szintén azt mutatja, hogy Isten hozott el ide.

Kinek-kinek más az út, amit eddig megtett. De most: Isten hozott!

Nézzünk vissza úgy az életünkre, hogy közben azt is végiggondoljuk: az Örökkévaló Isten tartott meg mindezidáig. Ő óvott a bűneinktől, hogy azok teljesen el ne borítsanak. Ő segített meg, amikor azt hittük, elhordozhatatlan már az a teher, ami ránk szakadt. Ő küldött segítséget, áldást, hogy az elesett állapotunkból talpra álljunk. Ő adott lelki erőt, elviselni a próbákat. Ő adott hitet, amikor minden sötétnek és kilátástalannak látszott. Ő adott újra és újra erőt elviselni mindent, amikor annyi nyomorúságot látott a szemünk. Ő adott vágyat a lelkünkben, hogy keressük őt, amikor azok, amikben addig bízunk, értéktelen támasznak bizonyultak. Ő mutatta meg nekünk a mennyei világ fényét és békéjét ebben a békétlen világban. Ő adott újból és újból reménységet, amikor azt hittük, hogy itt a vég, és nincs tovább.

Nézzünk Rá, nézzük szeretetét, kegyelmét, irántunk való jóságát, bűnbocsánatát, és valóban megérezhetjük: Ő hozott, Ő tartott meg, Ő vezetett idáig! Áldott legyen érte az Isten neve!

Izrael népének megvolt az a kiváltsága, hogy Isten vezette őket. Jól látható módon. Nappal füst- éjjel tűzoszlopban. Tudták, merre menjenek. Nem tudták, hogy hova tartanak éppen, de tudták, hogy merre menjenek. Néhány verssel a felolvasott versek előtt olvassuk, hogy hadirendben mentek. Ami abban a korban általában öt csapatot jelentett. Négy vette körül a központban legjobban védettek. Sok kilométer hosszan elnyúlik egy ilyen hadirend.

Különösen a végén vonulóknak messze volt már a felhőoszlop, éjjel a tűzoszlop. Mégis mentek utána, bár az út nagy részét nem látták át. Az irányt tudták. A részleteket nem. Mentek, mert tudták, ez a vezetés a célhoz, az ígéret földjéhez vezet. De Isten módján és Isten tempójában haladhatnak.

Próbákon, küzdelmeken keresztül vezet ez az út, de Isten mindig, mindent a maga idejében adott meg. Mert tudta, hogy a nép mit tud elviselni, mire van felkészülve.

Isten hozott az óesztendő végére! De azzal a reménységgel vagyunk itt, hogy Isten fog tovább is vezetni! Ő fog vinni tovább a nekünk rendelt úton, mígnem megérkezünk oda, ahová vezet. Akár itt a Földön, akár majd a Mennybe!

Ha hisszük, hogy Isten hordozott eddig is, akkor higgyük, hogy Ő fog vezetni ezután is. Nem fog mindig tetszeni, amerre vezet. Nem lesz mindig könnyű az út, amit meg kell járnunk. Lesznek idők, amikor talán semmit sem látunk abból az útból, amin járnunk kell. De vezetni fog. Előttünk fog járni. És mi kövessük Őt. Menjünk utána! Engedjük, hogy kegyelme életünket átjárja!

Isten nem hagyja népét hiábavaló módon bolyongani a pusztában. Még akkor sem, ha kerülő utakra vezet. Ha segítséget kell látni. Ha ezernyi próbán keresztül látjuk csak meg, hogy hány irgalmas, csodás módja van annak, hogy ő megsegítsen minket! Nem hagy bolyongani, hanem irányt mutat, egész sorsunknak, jövőnknek, életünknek. Persze, így óév napján, amikor visszatekintünk ennek az évnek minden váratlan fordulatára, kiszámíthatatlanságára, nagyon szeretnénk, hogy már most tudjuk, mit hoz ránk a jövő esztendő. Jó lenne tudni, hogy mi lesz jövő december 31-én. Isten azonban sokszor csak annyit mond: Bízzál, veled vagyok, megsegíte-

lek, előtted járok. S menet közben ad erőt, hogy elviseljük a terheket. Menet közben üdít fel, ajándékoz meg, amikor igazán tudjuk értékelni ajándékait.

Nem lettünk volna boldogok, ha egy évvel ezelőtt tudjuk, hogy a koronavírus járvány miatt hányféle módon terhelhetik meg az életünk. De most mégis el tudjuk mondani: Isten hozott el, tartott meg idáig. Még azok is elmondhatják, akiknek az év gyászt, bánatot, munkanélküliséget, veszteséget, bajokat, súlyos betegségeket, műtétet hozott. Nem kellett ezeket előre tudnunk! De azt most is látjuk, hogy Isten vezetett, Isten segített meg idáig.

Milyen rettegésben élték volna életüket Horvátországban, ha tudják, hogy az év utolsó napjaiban még a márciusinál is nagyobb földrengések rázzák meg a földjüket. De akik ott Istenre figyelnek, azok most is erőt kapnak az Ő vezetésében.

Miközben az útainkat keressük, és kutatjuk a jövőt, adjon nekünk biztosságot, reménységet, józanságot, hitet az, hogy tudjuk: Isten megy előttünk. Ő tud vezetni minket, és elvezet az ígéret földjére, amikor annak eljön az ideje.

Igen, Isten, a Szent és tökéletes ma is vezet minket. Nincs szükség már felhős és tűzszlopra, mert a Kijelentése, az Igéje naponként a kezünkben lehet. Elküldte Szentlelkét a világba, és kegyelméből vezeti azokat, akik figyelnek rá. Sőt – ezt hányszor tapasztaltuk! – még akkor is vezet, amikor nem tudunk a bűneink, hitelenségünk miatt éppen rá figyelni! Ezért kérhetjük, és kérjük is: Uram, aki eddig vezettél, vezess tovább Igéd és Szentlelked által. Mutasd az irányt, őrizd meg az útaimon, pótdold ki a szükségemet, ne engedd, hogy elveszítsem a célt, ahová vezetesz!

S ott van előttünk a nagy jel, a kereszt jele: Jézus Krisztus keresztje, amelyben Isten megmutatta, hogy milyen nagy a szeretete irántunk!

Jézus Krisztus keresztje megmutatja, hogy Isten mennyire gyűlöli a bűnt, és mégis mennyire szeret minket, bűnös embereket! Bele kellett halnia az Isten Fiának a mi bűneink ítéletébe! De behalt a bűneinkbe az Isten Fia, mert Isten értünk adta Őt, a szentet és igazat!

Az az Isten hozott el idáig, és akar tovább vezetni minket, aki ennyire szeret. Aki mindent adott értünk, hogy kegyelméből célhoz érhessünk! Menj Jézus Krisztus után továbbra is! Igéje, Szentlelke, és az értünk hozott áldozatának szentsége és tisztasága vezessen tovább. Mert ha ezek vezetnek, ha Jézus Krisztus vezet minket, akkor célhoz érünk. Célhoz érünk, bár talán a következő lépést sem látjuk. Nem látjuk az utat, nem látjuk közvetlenül a célt, de nézzünk fel Istenre, aki vezet, hogy el ne tévedjünk, vezet, hogy megérkezzünk.

Áldott legyen az Isten, ha minden megérkezésünk alkalmával visszatekintve azt láthatjuk: Isten hozott el idáig.

Most, az óév napján, az óévi hálaadás és könyörgés óráiban dicsőítsük Istent, adjunk hálát neki, és köszönjük meg, hogy a mai napra is Isten hozott!

Ámen

Záró imádság

Mennyei Atyánk! Visszanézve a mögöttünk lévő napokra, az egész esztendőre, köszönjük, hogy Te hoztál el idáig. Köszönjük, hogy voltak, akiknek könnyű, és békés volt ez az út. Köszönjük, hogy vele voltál azokkal is, akik mögött sok fájdalommal, bánattal, kétséggel megjárt út van. De mégis itt lehetnek.

Imádkozunk azokért, akik tudják, hogy útjuk vége felé járnak már. Imádkozunk azokért, akikben most teljes a bizonytalanság, mert nem tudják, milyen utat kell megjárniuk a következő napokban, hetekben.

Kérünk, Te fogd mindannyiánk kezét! Te add békességedet és reménységedet nekünk, hiszen mindenért egyedül Tied a hála és a dicséret!

Könyörgünk azokért, akiknek az esztendő utolsó napjai gyászt, bánatot hoztak. Imádkozunk a földrengések, árvizek, földcsuszamlások, más természeti katasztrófák által sújtottakért, akik életük munkáját, szeretteiket kellett, hogy elveszítsék. Könyörülj rajtuk, Istenünk!

Imádkozunk azokért, akik ezekben a napokban is kórházban, intenzív osztályon, lélegeztető gépeken szenvednek. Könyörülj rajtuk, és segítsd meg az orvosait, ápolóikat, hogy örvendezhessenek a gyógyulásuknak. Imádkozunk az egészségügyi dolgozókért, akiknek annyi terhet, szenvedést, elmúlást kellett látniuk az elmúlt hetekben, hónapokban! Adj nekik erőt megújulni, újra reménykedni, hogy tovább tudják folytatni gyógyító, segítő munkájukat!

Imádkozunk a kórházlelkészekért, hogy betegeknek és a hozzájuk forduló családtagoknak, egészségügyi dolgozóknak is tudják továbbadni azt az erőt, vigasztalást, reménységet, amit Tőled kaptak.

Népünk, országunk, egyházunk segítője Te légy, Urunk, mert nálad nélkül semmit sem tehetünk! Bízass szent Igéddel! Térítsd meg népünket! Újítsd meg egyházunkat, hogy szent néped legyünk, akik Téged követve segítenek élni másoknak is ebben a világban! Ámen

Hűséged végtelen, Atyám, nagy Isten, Elhat a mélybe, az egek fölé,
Irgalmad nem fogy el a múlt idővel: Ki voltál az maradsz mindörökké.
Hűséged végtelen, hűséged végtelen, Minden nap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel, Hűséged végtelen, Uram, hozzám!

A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz, A Nap, a Hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen, együttes karban: Te vagy az irgalom, a szeretet.
Hűséged végtelen, hűséged végtelen, Minden nap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel, Hűséged végtelen, Uram, hozzám!

Eltörlöd bűnömet, békéd vesz körül, Velem vagy s lényed úgy megvidámít,
Erőt adsz mára, a holnapra reményt, Áldásod ontja rám bő árjait.
Hűséged végtelen, hűséged végtelen, Minden nap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel, Hűséged végtelen, Uram, hozzám!